

[Arbejdsministeren]

glemme, at reststigningen er andet end det, vi normalt forstår ved lønglidning; det er også effektivitetsforbedringer. Hvis slagteriarbejderen sætter sin individuelle effektivitet op fra 120 til 150, sker der automatisk en gennemsnitlig forhøjelse af timelønnen inden for Slagteriarbejderforbundets område. Og man kan efter mit synspunkt en gang imellem sætte et lille spørgsmålstejn ved, om en hvilken som helst effektivitetsforbedring, som arbejdere foretager på et eller andet arbejdsmarkedsområde, automatisk skal komme alle andre grupper i samfundet til gode. Men det er en større problemstilling, som vi ikke skal tage op ved denne lejlighed.

Jeg har svaret vedrørende garantibetalingen og Information.

Jeg har knyttet bemærkninger til arbejdslederne og udtrykt forståelse for arbejdsledernes og værkstedsfunktionærernes særlige problemer, men jeg må sige, at de minder om andre gruppers problemer på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne vedrørende taktregulering sige både til fru Grethe Fenger Møller og til fru Mimi Jakobsen, at det er jo helt forkert, hvis man tror, at der kun findes én form for taktregulering i det danske samfund, og jeg forstod på fru Mimi Jakobsen, at den næsten var forbeholdt offentligt ansatte. Der findes myriader af forskellige taktreguleringsordninger, og sætter man ikke taktreguleringsmekanismen i stå, er det totalt umuligt at opretholde troværdigheden i et indgreb i forhold til lønudviklingen. Jeg tror også, at organisationerne, som vi har drøftet dette med, har måttet erkende, at sådan er det.

Det, vi derimod har sagt i forhold til den offentlige sektor, er, at det tilsagn, den daværende regering gav ved indgangen til denne aftaleperiode, om, at der ikke gennemsnitligt måtte ske en anden lønudvikling i den private sektor end i den offentlige sektor, stod vi ved, og det er baggrunden for den særlige genopretningsgaranti. Jeg kan sige, at denne garanti koster ingen penge, selv ikke hvis regeringens målsætning om en halvering af reststigningen skulle blive overskredet med 50 pct. Det vil sige, at selv ved en reststigning på omkring 3 pct., er der ikke penge i genopretningsgarantien, og derfor mener regeringen, at det er helt rimeligt, at denne garanti i forhold til den offentlige sektors ansatte er blevet givet, som det er sket her.

Jeg forstod på fru Grethe Fenger Møller, at der var særlige bekymringer i forhold til private funktionærer inden for banker, sparekasser, forsikringsselskaber osv. Jeg misunder ikke disse grupper den 19 pct.s lønforbedring, de fik ved sidste overenskomstperiode i modsætning til alle andre grupper i samfundet, men har måske på denne baggrund lidt vanskeligt ved at forstå den særlige hensyntagen – bortset fra det snævert partipolitiske – fra det konservative folkepartis side på dette område.

Jeg har kun få bemærkninger til hr. Lawaetz. Hr. Lawaetz siger, at det er uheldigt at gribe sådan ind på arbejdsmarkedet, og han ved, at heri er jeg 100 pct. enig, men det er nødvendigt i situationen at gøre det. Jeg skal sige til hr. Lawaetz, at jeg kan ikke se, hvordan fremskridtspartiet kan komme ned under de 6 pct. med de forslag og de tanker, hr. Lawaetz her i dag har givet udtryk for. Jeg forstod i går, at man ville fastholde den automatiske dyrtidsregulering og ikke foretage indgreb i overenskomsterne. På den baggrund bliver lønudviklingen selvfølgelig betydeligt stærkere.

Hr. Lawaetz harcelererede over, at regeringen og regeringspartiet – forstod jeg – samarbejdede med lønmodtagerorganisationerne. Jeg kan ikke se, at det er mere angribeligt – hvis det overhovedet er angribeligt – end at hr. Lawaetz er medlem af Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse.

Jeg vil gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det, man skal sammenligne dette indgreb, som er hårdt, behårdt, og som betyder et reallønsfald, med, er en alternativ situation, som er endnu mere belastende, endnu mere indgribende for lønmodtagerne. Har socialistisk folkeparti selv prøvet at regne på, hvad deres egen politik betyder af reallønsfald? Der er et klart indbygget reallønsfald i SFs planer, også selv om det er totalt utilstrækkeligt i forhold til den økonomiske situation. Det vil sige, at også SF erkender, at det er nødvendigt med reallønsfald i den nuværende situation, også et reallønsfald, der vil ramme lavtlønnede mennesker meget kraftigt.

Jeg skal ikke gøre nogen særlige bemærkninger til hr. Bolvig, ud over at jeg gerne vil kvittere for de positive bemærkninger til lovforslaget og love hr. Bolvig, at vi selvfølgelig under udvalgsarbejdet vil kunne gennemføre